

Ing. Veronika Handová: Humanitární činnost švýcarské pedagožky Olgy Fierzové (1900-1990), bakalářská práce UK HTF Praha 2012, počítačový otisk, 54 str.

Oponentský posudek vypracoval: **Prof. Dr. Jan B. Lášek**

Téma, které si vybrala kandidátka pro svoji bakalářskou práci je v poslední době velmi aktuální. O Přemyslu Pitterovi a Olze Fierzové se do roku 1989 nemohlo u nás vůbec hovořit. V uplynulých 20 letech však byla publikována celá řada knih, které se humanitární činností obou těchto osobností zabývají. Byly publikovány také důležité prameny. Cílem každé bakalářské práce je prokázat bezpečnou orientaci v látce, o které pojednává a zvládnutí hlavní literatury. Možno konstatovat, že autorce se to podařilo ve vrchovaté míře. Představit Olgu Fierzovou bez Přemysla Pittera není dost dobře možné. Přesto se však autorka snaží soustředit právě na ni. Humanitární činnost Pittera a Fierzové zanechala trvalou stopu na českých duchovních dějinách. Autorka si je vědoma, že kdyby zpracovala celý život Olgy Fierzové, přesáhlo by to daleko intence bakalářské práce. Věnuje se proto jejímu společnému působení s Pitterem na území Československa do začátku 50. let. Činnost mezi politickými uprchlíky z Československa po únoru 1948 není již v práci zahrnuta. Po krátkém úvodu, kdy V. Handlová naznačuje svoji pracovní metodu a dotýká se obecně postavení ženy na přelomu 19. a 20. století se věnuje dětství a vzdělání Olgy Fierzové. Za centrální kapitolu je možno označit kapitolu 3 „Život vedle Přemysla Pittera“ (str. 18-38). Na základě sekundární literatury i pramenů popisuje setkání s Přemyslem Pitterem a jejich společnou práci v Praze. Práce se nesoustřeďuje na pouhý chronologický výčet, ale na vcelku podrobné líčení humanitární činnosti realizované zejména v pražském Milíčově domě. Nejen s velkým pochopením, ale také s hlubokým vhledem do věci líčí autorka dále i činnost o Fierzové v době války a zejména také po jejím skončení, kdy se spolu s Pitterem soustředili na pomoc židovským a německým dětem. Komunistický režim v Československu nahlížel na činnost Přemysla Pittera i Olgy Fierzové s krajní nedůvěrou. Když v roce 1950 odjela na pohřeb své sestry do Švýcarska, byl jí znemožněn návrat zpět. Za dramatických okolností byl nucen Československo opustit v roce 1951 i Přemysl Pitter.

Autorka často cituje z různých vzpomínkových statí Olgy Fierzové a z prací Přemysla Pittera. Právem řadí mezi prameny i vzpomínkové práce Pavla Kohna. Využívá dále sekundární literaturu (Kosatík, Křesťan, Faltusová, Matouš, Štěpán). Protože odkaz P. Pittera a O. Fierzové byl zpracováván v poslední době, existuje k tomuto tématu poměrně mnoho internetových zdrojů, které jsou dobře využity a řádně citovány Žádné věcné chyby v práci

nejsou. Události jsou líčeny korektně a objektivně. Autorka přidala na závěr několik zajímavých obrázků.

Závěr: Jak po stránce věcné, tak po stránce formální splňuje předložená bakalářská práce všechna kritéria, která jsou na bakalářskou práci kladena. Vzhledem k pečlivému zpracování hodnotím předloženou rozpravu známkou **výborně**.

Praze, dne 14. května 2012